

РЕШЕНИЕ

№ 212

Гр. Перник, 18.06.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети юни през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 212 по описа за 2015 година на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на „*****“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „*****“ №1, представлявано от управителя К.Г.С. против Заповед № ДК-02-ЮЗР-06/22.04.2015 година на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район /РДНСК-ЮЗР/, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж – част от строеж „Пристройка – зала за консумация към бизнес – комплекс „Елена“ – хотел „Елит“, представляващ североизточна стена изпълнена с тухлена зидария с размери 7.95 м./3.35 м., северна стена изпълнена изцяло с PVC дограма – 5 броя прозорци и 1 брой и врата, монтирани между дървените колони и северозападна стена с размери 11.55м./3.35 м., изпълнена с трислойни панели, отвътре дървена обшивка, топлоизолация и отвън PVC обшивка, находящ се в УПИ VI, квартал 160 по плана на гр. Перник, с административен адрес гр. Перник, ул. „Св. Св. К. и Методий“ № 23.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, необоснована и нищожна, поради което моли да бъде отменена. Твърди, че е издадена в нарушение на процесуалните правила, както и посочените фактически основания не отговаря на действителната обстановка и са неверни.

В проведеното съдебно заседание на 15.06.2015 година процесуалния представител на жалбоподателя адвокат Красимир Миланов от АК Перник излага доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед.

Ответникът по жалбата началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт К. И. оспорва жалбата, като излага подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод уведомително писмо рег. № 204-141-1297 от 10.10.2014 година на директора на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ гр. Перник, относно извършена проверка за спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност в ресторант устроен на приземния етаж в сградата на бизнес комплекс „Елена“. При извършената проверка са констатирани и подробно описани нарушенията, като към северната част на сградата на кота терен е пристроена зала за консумация към ресторант „Избата“, като се експлоатира без да е въведена в експлоатация по реда на ЗУТ и в нарушение на нормативните изисквания за пожарна безопасност. Въз основа на така цитираното уведомително писмо административния орган е образувал административна преписка № П 720/2014 година.

На 28.10.2014 година е извършена съвместна проверка от служители на РО „НСК“ Перник при РДНСК – ЮЗР и община Перник по повод образуваната административна преписка № П 720/2014 година, като констатациите са обективирани в констативен акт № П 720-14-1 от 28.10.2014 година и констативен акт № П 720-14-2 от 28.10.2014 година, от които е видно, че извършената проверка на строеж – пристройка – зала за консумация към бизнес комплекс „Елена, хотел „Елит“, собственост на „*****“ ЕООД /жалбоподател/ в присъствието на пълномощник на жалбоподателя. Установено е, че в УПИ VI, квартал 160 по плана на гр. Перник, кв. „Проучване“, отреден за „Друг обществен обект, комплекс“, утвърден с решение № 186/03.11.2004 година на ОС Перник е налице изпълнена пристройка към съществуващата сграда с размери 19.05 м./11.55 м. и височина 3.55 м., като е изпълнена с дървени колони, греди, стените са с дървена обшивка отвътре, отвън PVC панели, покрива е изпълнен с ламарина, монтирани са PVC прозорци 5 броя и 1 брой врата, като има захранване с електрическа енергия и вода. Собственик на обекта е жалбоподателя, видно от нотариален акт за собственост върху недвижими имоти придобити чрез възлагане от публичен изпълнител по реда на чл. 215 от ДПК, № 23, том II, рег. № 1318, дело 201 от 06.04.2006 година.

По повод съставените констативни актове е постъпило в предвидения 7-дневен срок възражение от настоящия жалбоподател, към което са приложени разрешение за строеж № 290 от 15.07.2014 година за обект – пристройка и преустройство на част от партера на хотел в игрална зала, договор за упражняване на строителен надзор № 5-НС от 05.08.2014 година, договор за изпълнение на строителни и монтажни работи и заповедна книга за строежа.

Въз основа на представените по – горе документи от жалбоподателя служители на административния орган са извършили проверка в община Перник на преписката по издаване на разрешение за строеж № 290/15.07.2014 година. Констатациите са обективирани в констативен

протокол № П 720-14-2-I от 07.11.2014 година, от които е видно, че в одобрения проект е предвиден навес към северната фасада на хотела с размери 12.15 м./18 м. и височина 3.5 м. изпълнен с дървена носеща конструкция, покрив метална конструкция и покривни термопанели, като вместо това е изпълнена пристройка с размери 19.5 м.(23.6 м.)/11.5 м. (3.55 м.) и височина 3.55 м. изпълнена с дървена носеща конструкция – колони и греди, покрив дървена конструкция покрита с ЛТ ламарина и стени както следва: североизточна стена изпълнена с тухлена зидария, северна стена изпълнена изцяло с PVC дограма прозорци и врата, монтирани между дървените колони и северозападна стена изпълнена с трислойни панели, отвътре дървена обшивка, топлоизолация и отвън PVC обшивка, които стени не са предвидени в одобрения проект.

С констативен протокол № П 720-14-3 от 28.11.2014 година служители на административния орган са установили, че описаните в констативен протокол № П 720-14-2-I от 07.11.2014 година стени са изпълнени без разрешение за строеж в нарушение на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, представляващо стенно ограждение на навеса по одобрения проект.

Със Заповед № ДК-02-ЮЗР-06/22.04.2015 година на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район /РДНСК-ЮЗР/ е наредено да бъде премахнат незаконен строеж – част от строеж „Пристройка – зала за консумация към бизнес – комплекс „Елена“ – хотел „Елит“, представляващ североизточна стена изпълнена с тухлена зидария с размери 7.95 м./3.35 м., северна стена изпълнена изцяло с PVC дограма – 5 броя прозорци и 1 брой и врата, монтирани между дървените колони и северозападна стена с размери 11.55м./3.35 м., изпълнена с трислойни панели, отвътре дървена обшивка, топлоизолация и отвън PVC обшивка, находящ се в УПИ VI, квартал 160 по плана на гр. Перник, с административен адрес гр. Перник, ул. „Св. Св. К. и Методий“ № 23, като са изградени без изискващите се одобрен проект и разрешение за строеж, поради което са нарушени нормите на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, и като такъв е незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, която заповед е предмет на обжалване в настоящето съдебно производство.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните заключение по извършена съдебно – техническа експертиза от вещото лице Д.И.Н.. Вещото лице при оглед на място и приложените документи към административната преписка е установило, че процесния строеж /стени/ са изпълнени без да са предвидени в издаденото разрешение за строеж и одобрения проект, но въпреки това не са пречка за евакуация при отворени прозорци. Вещото лице е установило, че строежа – обекта е трета категория и не е въведен в експлоатация, тъй като е изпълнен без да е предвиден в издаденото разрешение за строеж и одобрения проект. Така даденото и допълнено заключение в проведеното съдебно заседание на 15.06.2015 година настоящия съдебен състав кредитира, като обективно, компетентно и безпристрастно дадено.

По така описаните и приети от настоящия съдебен състав доказателства страните не спорят.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или части от тях. Кой строежи са незаконни е определено в ал. 2 на същата разпоредба. Съгласно т. 2, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, незаконни са строежите, които са извършени без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на дирекцията за национален строителен контрол. Актът се връчва на заинтересованите лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок /чл. 225, ал. 3 от ЗУТ/.

С оглед на това, оспорената в настоящето съдебно производство Заповед № ДК-02-ЮЗР-06/22.04.2015 година на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район /РДНСК-ЮЗР/ е издадена от компетентен орган, в рамките на делегираната му въз основа на чл. 225, ал. 1 и чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ със Заповед № РД-13-178 от 11.08.2014 година на началника на ДНСК компетентност /приложена по делото на лист 51/, тоест при наличието на надлежно предоставяне на функции по ЗУТ.

Оспорената заповед е издадена в законоустановена писмена форма, посочен е издателят на заповедта, адресат, строежът, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството. При издаването ѝ са спазени специалните административно – производствени правила по ЗУТ. Заповедта е издадена съобразно разпоредбата на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ въз основа на констативен акт № П 720-14-1 от 28.10.2014 година и констативен акт № П 720-14-2 от 28.10.2014 година съставени по реда на 225, ал.3 ЗУТ, които са съобщени на жалбоподателя като му е предоставена възможност за възражение, каквото той е направил. Компетентни съгласно чл. 225, ал. 3 от ЗУТ са и лицата, издали констативния акт по реда на посочената правна норма, като длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол. От описаната по – горе подробно фактическа обстановка, свързана с издаването на оспорената заповед е видно, че административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ процедурата по констатиране на незаконното строителство.

В оспорената заповед ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2, във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма.

Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила настоящия съдебен състав намира, че не са налице нарушения на същите. Представител на дружеството жалбоподател е присъствал при съставяне на констативните актове, съответно не е засегнато правото му на защита и същите са му връчени и срещу които е постъпило възражение. Няма нарушение на процесуалните правила, което да обосновава отмяна на заповедта на това основание. Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на имота и е изпълнил задължението си по реда на чл. 36 от АПК.

Относно съответствието на оспорения административен акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

По делото е безспорно установено наличието на „Строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, доколкото изградените стени разгледани през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване уредени в ЗУТ, сочат, че строеж е изпълнение на строително – монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота, поради което се включват в обхвата на тази разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 148, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ строежи, включително и стени описани в оспорената заповед, могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като за целта преди изграждането им е необходимо издаването на специално разрешение за строеж, което се издава от главния архитект на общината, а за градовете с районно деление – по решение на общинския съвет – от главния архитект на района.

Строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон /чл. 137, ал. 3 от ЗУТ/.

С оглед отразените характеристики на строежа и описанието му в констативните актове, представляващи официални писмени документи, съставени в изискуемата от закона форма от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, ползващи се с обвързваща доказателствена сила настоящия съдебен състав прави извод, че се касае за строеж от трета категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗУТ.

В конкретния случай, доколкото строежът, предмет на процесната заповед за премахване, не попада между тези, изчерпателно посочени в чл. 147 от ЗУТ, то за него се изисква разрешение за строеж, както и инвестиционен проект.

Строежът обаче, не попада в обхвата на изключенията по чл. 154 от ЗУТ, съгласно която разпоредба при промяна на инвестиционните намерения след издаване на разрешението за строеж се допускат само несъществени отклонения от одобрения инвестиционен проект, което означава че следва да са включени такива, доколкото настоящия случай не е такъв, тъй като в одобрения проект въобще не е предвидено изграждането на стени от три страни, поради което е неоснователно наведеното от жалбоподателя основание за отмяна на оспорената заповед.

Съгласно чл. 137, ал. 3 от ЗУТ се изисква одобряване на инвестиционен проект, както и издадено разрешение за строеж по реда на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, която норма императивно установява, че строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като в следващите си разпоредби регламентира реда, по който това става. Тоест, за процесната сграда се изисква както одобрен инвестиционен проект, така и задължителното издаване на разрешение за строеж, които изисквания са императивни.

С оглед на изложеното и противно на твърденията на жалбоподателя, за изграждането на процесния строеж е необходимо наличието на валидно издадено и влязло в сила разрешение за строеж и одобрен инвестиционен проект. Между страните не се спори по фактите, че такива няма издавани. Нещо повече в констативните актове, представляващи официални писмени документи, съставени в изискуемата от закона форма от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, се ползват с обвързваща доказателствена сила. В тежест на жалбоподателя по аргумент от чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК е да установи фактите от които черпи благоприятни за себе си правни последици, тоест да установи наличието на строителни книжа.

Материалноправната предпоставка за издаване на настоящата заповед по чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, е посочена в чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, а именно достатъчно е да е установено, че е налице „Строеж“, който е извършен без одобрен инвестиционен проект и/или без разрешение за строеж”.

Неоснователни са и доводите, че оспорената заповед не отговаря на обективната действителност, както кой е адресата и кой е нейния издател. Настоящият съдебен състав намира, че от приетите по делото доказателства безспорно се установи обективната истина, адресата на акта и нейния издател по посочените по – горе подробни мотиви. Заповедта за премахване на незаконен строеж има за цел отстраняването на незаконното строителство, а не това кой точно следва да го премахне, което ще се установи безспорно в изпълнителното производство и при съобразяване с Наредба № 13 от 23.07.2001 година за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК. В закона не е изрично упоменато кой следва да бъде посочен като адресат на акта.

При извършената в изпълнение на чл. 168, във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, настоящия съдебен състав не констатира основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания административен акт. С оглед на гореизложените мотиви настоящия съдебен състав обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед на което жалбата следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора направеното искане от процесуалния представител на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи, като жалбоподателя заплати сумата от 600 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „*****“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „*****“ №1, представлявано от управителя К.Г.С. против Заповед № ДК-02-ЮЗР-06/22.04.2015 година на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район /РДНСК-ЮЗР/, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж – част от строеж „Пристройка – зала за консумация към бизнес – комплекс „Елена“ – хотел „Елит“, представляващ североизточна стена изпълнена с тухлена зидария с размери 7.95 м./3.35 м., северна стена изпълнена изцяло с PVC дограма – 5 броя прозорци и 1 брой и врата, монтирани между дървените колони и северозападна стена с размери 11.55м./3.35 м., изпълнена с трислойни панели, отвътре дървена обшивка, топлоизолация и отвън PVC обшивка, находящ се в УПИ VI, квартал 160 по плана на гр. Перник, с административен адрес гр. Перник, ул. „Св. Св. К. и Методий“ № 23, като неоснователна.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „*****“ №1, представлявано от управителя К.Г.С. да заплати на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Алабин“ № 35 юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/